

22.12.1978

ח ו ה ר א ו ב נ י ז " ל

נולדה - מאי 1914

עלתה ארצה - אפריל 1935

נפטרה בי"ב בכסלו תשל"ט

12.12.1978

ה א ס ה י ה ו ד י ה

מקרב יהדות פולין השרשיה באה לכאן חוה המנוחה בשנת 1935, והיא אז צעירה בת עשרים ואחת. כחניכת אירגון הנוער הצי-וני-סוציאליסטי "פרייהייט" והסדרות "החלוץ" ספגה את ערכי תנועת העבודה הצי-ונית, שאיפתה - להצטרף בארץ לבוני החברה הקיבוצית והמשק השיתופי. במרץ-נעורים, במסירות ובנאמנות נכנסה חוה לעבודתה, וכך המשיכה שנים רבות, עד שנפלה למשכב.

כאן, בקיבוץ זה, בנתה משפחה, וכאן הכרנוה בשני תחומים של חיה - כחברה וכאם. חוה שהיתה סמל של אם יהודיה, אותה "אידישע מאמע", שכל כך הרבה שרו ושרים עליה בקרב עמנו; והמושג הזה אף חדר לשפות לוועזיות, שגם בהן שרים על ה"אידישע מאמע". שתי מסירות, שתי נאמנויות ליו את חוה בחייה בקיבוצינו: המסירות והנאמנות לילדיה וכן לעבודתה, בלי שתחום אחד יפריע למשנהו.

בשנים האחרונות ידעה המנוחה סבל רב, אך נשאה בגורלה באומץ-רוח, בלי להתאונן והשתדלה, ככל האפשר, להשאר נאמנה לדרכה בחיים לפי כוחותיה, ואפילו למעלה מכוחותיה, כפי "ראינות והערכנות. אך גם נחת-רוח היתה מנת-חלקה בחייה. ילדיה גדלו, הקימו משפחות, וחווה זכתה לראות דור שלישי, וכל צאצאיה שילמו לה כגמולה על מסירותה ועל אהבתה. מילדיה משתתפים בבניית קיבוצנו בנאמנות, במסירות ובהצלחה הן בתחום החברה והן בתחום המשקי; וכן בשירות-קבע בצה"ל ובמחקר מדעי. אכן, לא לשווא עמלה חוה המנוחה. ולמשפחה האבלה: עם כל הצער על הסתלקותה של אם-המשפחה, יוכלו למצוא בכל זאת נחמה פורתא בכך, שהמנוחה נגאלה מסבל ויסורים קשים וממושכים.

שלום לעפרה ולנשמתה.